

Veerle Heeren stond een halfjaar in het licht

Van januari tot juli, een dik halfjaar, stond CD&V-parlementslid Veerle Heeren (44) in het licht. Als minister van Welzijn, Gezondheid en Gezin leerde iedereen de Truiense kennen - ook buiten Limburg. Nu werkt ze weer in de schaduw. "Ik steek nu andere lichtjes aan", zegt ze. Door **Sylvia Mariën**.

"Ik mis het wel, maar ik ben niet ongelukkig"

Veerle Heeren: "Ik vier Kerstmis het liefst zo sober mogelijk. Ik ga naar de nachtmis, ik zit met familie thuis. Het is een feest van samenhangigheid."

FOTO BERT HULSELMANS

Wanneer we afspreken in het Vlaams parlement haalt Heeren drie bladzijden tekst boven. We hadden haar al een tiental vragen over 'licht' bezorgd, en die bereidde ze minutieus voor. "Ik doe dat wel graag, filosoferen", verklaart ze. "Het zijn vragen die mij dwingen om na te denken. Over het leven."

• **U hebt dit jaar een halfjaar in de schijnwerpers gestaan. Vindt u het jammer dat u nu weer in de schaduw moet werken?**

Er zijn twee momenten tijdens mijn ministerschap waarop ik licht letterlijk heb ervaren als heel veel licht. Bij mijn eedaflegging: toen ik naar buiten kwam, stonden er zo veel journalisten, er was enorm veel geflits. Datzelfde gevoel heb ik gehad in Dendermonde (waar Kim De Gelder in januari een crèche binnenviel en er twee baby's en een kinderverzorgster doodstak, red.). De hele wereld stond daar, er kwamen ontzettend veel vragen, en dan moet je geconcentreerd blijven. We staan allemaal wel eens graag in het licht, maar het mag niet te veel zijn, want zo werp je ook een schaduw op anderen."

• **Maar mist u het niet?**

Als minister zie je inderdaad sneller resultaat van een beslissing. Ik voel nu bijvoorbeeld veel voldoening als ik in de kranten lees over de beveiliging van kinderkribbes. Na Dendermonde heb ik dat beslist. Ik heb echt iets kunnen doen voor een ander.

• **Staat u in het dagelijks leven in het licht?**

Ik denk dat je als mama elke dag in het licht staat. Er voor je gezin zijn. Ik heb maar een klein gezin (Heeren heeft één zoon van 12, red.) maar dat maakt het niet minder belangrijk. Want het werkt ook omgekeerd: mijn zoon begint nu zeer zinnige opmerkingen te geven, en ik leer daarvan.

• **Was u vroeger een leidersfiguur?**

Ik ben altijd wel iemand geweest die initia-

tief nam, die opkwam voor andere mensen die niet zo mondig waren. Ik deed dat op school al, ik regel graag dingen, organiseerde mee het schoolfeest. En ik was actief in de scouts. Ik heb dat nooit ervaren als: nu sta ik in het licht. Ik wilde gewoon graag die verantwoordelijkheid nemen.

• **Als minister hebt u het licht moeten uitdoen. Is er nog een fase in uw leven die u hebt moeten afsluiten?**

Ik zal het anders zeggen: ik heb het moeilijk om afscheid te nemen van mensen die mij nabij zijn. Ik heb onlangs afscheid moeten nemen van pater Pol, de gardiaan van de Minderbroeders in Sint-Truiden. Dat was iemand bij wie ik altijd terecht kon, iemand die heel veel licht kon geven. Hij kon heel goed luisteren. En hij kon heel veel mensen helpen. Vaak met heel weinig woorden kon hij mij richting geven. Ik heb veel kaartjes gekregen toen ik minister werd, maar dat van hem heb ik ingelijst.

• **Wat stond erop?**

Het was een hele tekst, maar de kernboodschap was: wat er ook gebeurt tijdens je ministerschap, vergeet nooit dat je ten dienste staat van anderen en niet van jezelf. Ik heb ook altijd de drijfveer gehad om een samenleving mee te kunnen kneden, vanuit mijn gedachtegoed.

• **Toch geloven veel mensen niet in politici.**

Zolang hij of zij authentiek is, geloof ik elke politicus. (denkt na) Herman Van Rompuy is ook zo'n wijs man. Bij de

laatste samenkomst van het partijbestuur heb ik zijn woorden opgeschreven: "Alles in de politiek begint met goede menselijke verhoudingen en met respect voor elkaar." Pas dan kun je heel veel licht geven aan anderen.

• **Die pater Pol was iemand bij wie u geregeld uw licht**

opstak. Bij wie kunt u dat nog?

Er zijn een aantal mensen die mij trouw zijn en van wie ik veel verdraag, ook als het kritische opmerkingen zijn. Een aantal vrienden, maar ook mijn vader en moeder, mijn gezin. Ze geven mij licht, zonder altijd te beseffen wat de kracht is van hun woorden.

• **Uit wat voor nest komt u?**

Ik kom uit een warm nest, mijn ouders - ze leven allebei nog - waren altijd sociaal geëngageerde mensen. Mijn vader was altijd heel streng voor zijn twee dochters, hij wilde ons heel zelfstandig en mondig opvoeden. Nu oogst hij wat hij gezaaid heeft (lacht). Mondig zijn we. Het is ook typisch voor Truienaars, denk ik. Wij discussiëren graag, en dat kan soms hard klinken. "Maak toch zo geen ruzie", zegt mijn zoon soms. Maar dat doen we dus niet.

• **Vindt u licht in huis belangrijk?**

Ja! Ik hou van kaarsen. Kaarslicht straalt warmte uit, en het is ook een symbool van verbondenheid. Denk maar aan het branden van honderden kaarsen op de plaats van terreurdaden, een ongeval of, bijvoorbeeld, in Dendermonde toen. Thuis, in het weekend, doe ik 's avonds ook graag kaarsen aan. En mijn mannen vinden dat oké. En nog iets: met kaarsen moet je ook zorgzaam omgaan, want licht kan heel snel omslaan in verdriet. Mijn man is bij de brandweer, hij ziet hoe gevaarlijk licht soms kan zijn. Dat is echt filosofisch, hè (lacht).

• **Houdt u van deze periode van het jaar: vroeg donker, veel binnen?**

Geef mij toch maar de zomer, hoor. Ik heb het liever langer licht. Ik heb 27 ramen in mijn huis, we leven bijna buiten. Licht geeft mij energie. Ik heb een Noorse vriendin die graag naar hier komt omdat het hier

langer licht is. In Noorwegen wordt zij depressief van de donkere dagen. Daarom dat mensen rond Kerstmis hun huis zo fel verlichten.

• **Hoe viert u Kerstmis?**

Voor mij is dat een christelijk feest. Die kerstboom is er wel, voor de gezelligheid, maar de boodschap van Kerstmis vind ik veel belangrijker: de focus leggen op de mens in al zijn kwetsbaarheid.

• **Wat bedoelt u?**

We organiseren in Sint-Truiden een kerstfeest speciaal voor kwetsbare mensen - ik noem ze liever zo dan kansarmen. Kerstmis is een moment om zeker ook aan hen aandacht te geven. Traditioneel gaan we naar de middernachtmis, om daar verbondenheid te voelen. Ik heb een hekel aan het commerciële in deze periode. Maar iedereen kiest zelf of hij daaraan mee wil doen of niet. Ik heb de indruk dat in crisistijd mensen wel meer terugplooiën op zichzelf, bedenken wat echt belangrijk is. Ik persoonlijk heb daar geen crisis voor nodig.

• **Wie vindt u geen groot licht, wie net wel?**

Een groot licht vind ik iemand die een bruggenbouwer is, een verzoener. Voor ons was dat vroeger Moeder Theresa, vandaag, voor jonge mensen, is dat zuster Jeanne Devos, door haar werk in India. Om nog een naam te noemen: Herman Van Rompuy vind ik ook een verzoener. Hij kon in een donkere periode voor mijn partij mensen toch licht geven. En wie vind ik géén groot licht? De splijtzwam (lacht). Al blijf ik geloven in het licht in elke mens, al is het mijn grootste politieke vijand.

• **Wie vond u het licht van dit jaar?**

Het team van griepcommissaris Marc Van Ranst. Ik heb als minister nog het moment van de eerste zieke meegemaakt, de paniek gezien. Van Ranst heeft bewezen dat de overheid in staat is mensen vertrouwen te geven.

"Ik blijf geloven in het licht in elke mens"